

enskomst, i henhold til hvilken den tyske forbundsrepublik påtog sig at betale den norske regering et beløb på 60 mill. DM til fordel for nationalsocialismens norske ofre. Ifølge foreliggende oplysninger er der endvidere mellem Holland og Tyskland opnået enighed om et udkast til en aftale, hvorefter Holland modtager en globalerstatningssum på ca. 100-125 mill. DM. Sidstnævnte erstatningsarrangement, der i øvrigt endnu ikke er paraferet, er et led i afviklingen af mere omfattende mellemværender mellem de to lande (finansspørgsmål, grænsereguleringer m. v.). Et erstatningsarrangement efter lignende principper med en globalerstatning på 18 mill. DM er ligeledes truffet mellem Luxembourg og Tyskland og er forelagt Luxembourgs parlament til ratifikation.

9. De dansk-tyske forhandlinger indledtes den 4. august 1959 i København mellem en dansk embedsmandsdelegation og en udsendt tysk delegation.

Den danske delegation havde under forhandlingerne nøje kontakt med Fællesudvalget for Danmarks tidligere politiske Fanger og Mosaik Trossamfund. Under forhandlingerne opnåedes enighed om, at Danmark kunne fordele en globalerstatningssum til en videre kreds end den, som man fra tysk side havde anerkendt under drøftelserne i Bonn i marts 1959. Man lagde herved navnlig vægt på at kunne yde erstatning til deporterede medlemmer af frihedsbevægelsen, de deporterede politibetjente, grænsegendarmere og kommunister.

Som resultat af forhandlingerne blev der, efter at Fællesudvalget for Danmarks tidligere politiske Fanger og Mosaik Trossamfund havde givet deres tilslutning, den 6. august 1959 paraferet en aftale, hvorefter Forbundsrepublikken Tyskland forpligter sig til at erlægge et globalerstatningsbeløb på 16 mill. DM. Erstatningsbeløbet blev ligesom erstatningsbeløbet i den norsk-tyske aftale beregnet på grundlag af de i den tyske erstatningslovgivning inde-

holdte principper med tillæg til fordel for de hårdest ramte blandt de forfulgte.

Den paraferede overenskomst blev undertegnet den 24. august 1959.

II. Overenskomstens tekst.

I art. I, stk. 1 bestemmes det, at erstatningsbeløbet betales til fordel for danske statsborgere, der på grund af race, tro eller verdensanskuelse har været ramt af nationalsocialistiske forfølgelsesforanstaltninger og som følge heraf har været udsat for indgreb i deres frihed eller har lidt skade på helbred, samt til fordel for efterladte efter personer, der er omkommet på grund af sådanne forfølgelsesforanstaltninger.

Fordelingen af erstatningsbeløbet er ifølge art. I, stk. 2 helt overladt til den danske regerings skøn; danske myndigheder kan således selv frit fastsætte kriterierne for beløbets fordeling.

Art. II omhandler betalingsterminerne for erlæggelsen af erstatningsbeløbet.

Ifølge art. III er alle af overenskomsten omfattede spørgsmål i forholdet mellem Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland endeligt afgjort med betalingen af globalerstatningsbeløbet, uden at danske statsborgere dog herved udelukkes fra over for Tyskland at fremsætte krav i henhold til den tyske erstatningslovgivning. Under henvisning til art. III forpligter den danske regering sig i en tilhørende brevveksling til ikke i fremtiden at ville henvende sig til den tyske regering med krav om regulering af yderligere spørgsmål, der hidrører fra nationalsocialistiske forfølgelsesforanstaltninger under krigen og besættelsen, men regeringen har dog forbeholdt sig adgang til i forbindelse med den ved London-overenskomstens art. V, stk. 2 forudsette endelige ordning af Tysklands krigsgæld at fremsætte krav mod Tyskland om regulering af yderligere fordringer af den pågældende art.